

Iznimno kreativan umjetnik i unikatna ljudska vertikala

Svi mi koji smo se okupili u ovoj mirogojskoj nekropoli, došli smo da se oprostimo od našeg Ivica, čiji nas je odlazak, unatoč visokoj životnoj dobi, zatekao i ispunio tugom. To više što je riječ o umjetniku koji je do zadnjeg daha kreativno stvarao, to više što je riječ o silno dragom i rijetko toplom i plemenitom čovjeku koji je u svima nama otkrivao samo dobro. Pun iskrenog

interesa i brige, razumijevanja i poštovanja za ljude širio je među nama istinsku dobronamjernost i umijeće prijateljevanja. Ne će zvučati pretenciozno ako kažem da je među nama stajao kao unikatna ljudska vertikala i da smo svi mi bili jednostavno njegovi. Jer ako nas je itko činio spontanijim i prirodnijim, suosjećajnijim i odgovornijim prema ljudskim vrijednostima, činio nas je nesvjesno naš Ivica, čovjek kojem su istinsko prijateljstvo i otvoreni razgovor bili važni gotovo koliko i sam čin stvaranja.

Ako bih trebao izabrati riječi koje su najbolje određivale našeg Ivicu, onda bi to bile njegova umjetnost, rodno Komarevo i supruga Jelena.

Teško je i nabrojiti čime se sve Ivica kao svestrani umjetnik bavio i što je sve ugradio u svoj bogat opus. Čitav radni vijek profesionalno vezan uz zagrebačko Hrvatsko narodno kazalište, djelovao je kao maskograf i scenski kipar, a povremeno i kao scenograf. Makar je realizirao oko 150 raznih medalja i plaketa pa i nekoliko javnih spomenika i bista, za mene je on bio ponajprije crtač i slikar koji se vrlo uspješno bavio plakatom, grafikom i ilustracijom. Neki njegovi kazališni plakati, kako je to jednom prigodom točno zapaženo, ostajali su u sjećanjima promatrača dulje od predstava koje su promicali, pa kao takvi zasigurno spadaju u antologiju hrvatskog plakatizma.